

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 10. Discrimen inter voluptates corporis & animi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

Et gaudium quod nemo tollet à possessore illius. S. Gertrudis loquens de internâ, quâ affluebat mentis dulcedine, solebat dicere, nunquam se ausam fuisse cuiquam hominum eam exponere, propter pusillanimitatem, ut addebat, & incredulitatem cordis humani. S. Bernardus id ipsum confirmans ait, quod quicumque conaretur de hac cælesti suavitate aliquid proferre, non magis intelligeretur ab iis qui eam non sunt experti, quàm si peregrina illis ignotaque linguâ loqueretur. ser. 8. in cant Idem adjungit alibi: Si mihi id experiri liceret, putas me posse eloqui quod ineffabile est. S. Item Augustinus disertè fateatur: Non sufficit lingua mea cordi meo, tamenti modicum quid experto. Et iterum alibi idem tractans argumentum, postquam confusè quædam hac de re insinuasset, subiungit: mysterium hoc non nisi à perfectis visis posse intelligi.

§. XX.

Discrimen inter voluptates corporis & animi.

Sed dicat aliquis, si divinæ istæ suavitates tam sunt admirabiles, ut præfertur, unde est quod tam pauci earum desiderio teneantur aut incitentur amore! Aut quâ fieri potest ut non tantum, non quærantur magis

no

no opere, sed etiam spernantur? Et voluptates quæ percipiuntur ex creaturarum usu, fatiant atque explent cupiditatem ut nec cogitur quidem de illis, quas dicit ex Dei professione promanare? Sic objiceret, si loqui posset, bos aliquis aut equus. Vox bovis hominis dicebat olim Alphonsus rex, cui forte simile quid coram ipso fuisset probatum. Num ignoras mi homo quod animalia bona non percipit ea quæ sunt spiritus æstimare non potest divinarum consolationum divitias, quia eas nunquam gustavit. Contemptus, ut vulgo dicitur, proles est ignorantia. Quis ergo mirum si contempnant, quod non cognoscunt. Goliathus Philistæus despicebat Davidem velut puerum, & Herodes Rex spernebat Christum Filium Dei; nam ille Davidem considerabat velut imbellem ovium pastorem, hic Christum sub habitu servi & rei. Jam diu mundi amatores objiciunt nobis ore Prophetæ: *Quis ostendit nobis bona?* Psal. 4. perinde ac si nulla alia in mundo bona essent quàm corporalia & sensibilia, aut non esset in nobis alius appetitus, quàm sitis bestiarum, nec alia vita quam corporis & sensuum partis. An verò habent corporis sensus voluptates suas, ait S. Augustinus, & animus deseritur à voluptatibus suis? Boum est & equorum,

rum, quorum vita carneæ immerfa est moli,
qui nec sperare alias, quam quæ sensibus per-
cipiuntur, delicias possunt, horum inquam
brutorum est postulare ut sua sibi bona pro-
ponantur ante oculos; verum homo altiori
mente præditus non terris sed cælo natus, cui
mundus hic exilium est, cuius vita, miseria,
cuius corpus carcer est animæ, meritò eru-
belcat, quod cum brutis animantibus præse-
ria requirat, ut sibi communes cum illis pa-
rtus inveniatur. Quam verè de huiusmodi ait
Propheta: *Homo cum in honore esset, non intel-
lexit: comparatus est jumentis insipientibus, &
similis factus est illis; Psal. 48.*

Sic ergo accidit ut carnales homines bo-
norum corporis cognitione præditi, nullâ
bonorum animæ, hæc negligentes, ista ar-
denti studio ac sollicitudine quærant; sæpe
tamen postquam desideriis suis fecere satis,
& cumulatè possident, quibus multò labore
inhiarunt, illa ipsa incipiunt fastidire; & quia
nauseant, quæ non sapiunt, stultitiam suam
agnoscentes ac detestantes coguntur melio-
ra quærere & solidiora oblectamenta, quæ
tamen extra Deum nunquam inveniunt ut
præclare annotavit religiosissimus scriptor
Thomas à Kempis libro de verâ compun-
ctione, ubi sic loquitur: *Vita ista doloribus &*
pres-

pressuris plena est, sicut optime norunt qui
 de amaritudinis ejus calice biberunt; quare
 idcirco humanus animus, unde possit recreari,
 & frustra est omnis consolatio, nisi ad
 divina. Quotidianâ instruitur experientia,
 quod fallax est omnis spes terrena, & in amaritudinem
 proveniet, quidquid extra Deum
 in tempore hujus peregrinationis quaeratur.
 S. Augustinus in suis confessionibus idem
 sentit: Væ animæ audaci, inquit, quæ speravit,
 si à te recessisset, se melius aliquid inven-
 turam. Versa & reversa in tergum & in latera
 & in ventrem, & dura sunt omnia. Et tu Do-
 mine solus requies. Verè ita est, nec gaudium,
 nec pax, nec requies vera est, nisi in solo Deo
 & qui Deum piissimo mentis affectu possi-
 dent, novis quotidie deliciis affluunt. Hujus-
 modi est discrimen vel oppositio potius in
 oblectamenta ex creaturis percepta & divi-
 nitus collata ex Sanctâ cum Deo familiaritate.
 Illorum cito in nobis, postquam per se
 desiderata aliquantulum gustavimus, sub-
 dium oboritur; horum verò semper in nobis
 desiderium recens, nec explent semel gratia
 sed excitant famem; suavitas illorum in di-
 mira cum lætitia crescit, tantaque est dulcedo
 ut & memoriam & sensum aliorum omnium
 penitus tollat. Ratio hujus disparitatis

est, quod nec humana nec cœlestia planè
 cognoscantur nisi experientiâ ipsâ & frui-
 tione; ista verò cum admodum imperfecta
 sunt & imbecilla, tametsi appareant magnifi-
 ca, cito nauseam & fastidium ingenerant iis
 qui illa percipiunt, & perceptione eorundem
 naturam penitus cognoscunt: Hæc verò è
 contra, quia perfecta sunt, spiritualia & inte-
 riora, ipsius animæ substantiæ conformia,
 quo magis cognita, eò amantur ardentius;
 cognitio enim horum nullos in iis detegit de-
 lectus sicut in aliis, sed potius novas aperit
 perfectiones, quæ eorum desiderium & amo-
 rem magis accendunt; illa cum possidentur,
 contemptui obnoxia sunt, quia infirma & in-
 stabili esse exitus opinione luctuosior declarat:
 hæc contra sui æstimationem augent in ani-
 mis possidentium, quippe quæ vires suas &
 virtutem occultam in sui fruitione manife-
 stant incredibili cum suavitate.

§. XXI.

*Dispositiones necessaria ad voluptates animi
 percipiendas.*

Utrum scire quæ requirantur dispositio-
 nes necessariae iis qui desiderant has pa-
 radisi delicias prægustare? Dicam duobus
 verbis: verà opus est & firmâ in Deum fidu-
 cia